

Kas nevalgsta ir nepatiria skausmo su visa tauta, tam nėra vietos ir jos garbės vainike.

V. Krėvė.

NAUJOSIOS ZELANDIJOS
LIETUVIS.

N.Z.L. Bėnos Informacinis Biuletėnis Nr. 24.
Leidžia ir redaguoja Krašto Valdyba. 75 Burnley Tce., Mt. Albert.
Auckland, 1956m. rugėjo mėn.

SEPTYNERI METAI!

Šiais metais birželio mėn. suėjo septyneri metai, kai pirmuoju D.P. transportu atvyko lietuvių pirma didesnė grupė į Naująją Zelandiją.

Visi šio transporto asmenys buvo paskutinis karo bolševiku auka - pabėgėliai.

Išguiti pabėgę iš savo mylimo, gimtojo krašto, paliko ne vien savo turta, bei gerybes, bet taip pat gimines bei artimuosius. Ilgesnį laiką prisiglaudė Vakarų Europos laisvuose kraštuose, dauguma pateko į stovyklas - lagerius.

Gerai kiekvienas prisimenama tą "gerą - malonų" gyvenimą stovyklose.

Manau, kad daugeliį šiurpas nukrečia, kai prisimena ten pragyventą laiką; gyvenamos patalpos; dideli kambariai skudurais atitverti, bendro katilo maistas ir t.t. Šaltis ir skurdas bei neaiškus rytojus kiekvieną kankino ir žudė dvasiniai bei fiziniai.

Prasidėjus emigracijai, daugeliui laimė nusišypsojo, vienu ar kitu būdu pasisėkė patekti į tą kraštą, kur norėjo - svajojo.

Dalis dėl įvairių sąlygų negalėdami patekti į norimą kraštą, mėgino laimę bent į kurį kitą, kad tik kuo greičiausiai išsprukti - atsikratyti lagerinio gyvenimo.

Dalis mūsų tautiečių ir dabar tebegyvena Europoj tą baisų lagerio gyvenimą. Žiaurios gyvenimo sąlygos padarė juos ligoniais, invalydais - pabėgėliais, pagaliau ir metų amžius juos neleido patekti, emigruoti į "laimės - pažadėtąją šalį".

Iš didelio skaičiaus lietuvių pabėgėlių, nedidelį skaičių mūsų tautiečių priglaudė Naujoji Zelandija.

Atvykusieji į N.Z. pagal sutartį buvome įpareigoti atidirbti tam tikrą laiką paskirtoje vietovėje - darbovietėje.

Išblaškyti didelio atstumo krašte, neįprastame klimate, bei sąlygose, tarpe kitaip protaujančių žmonių, mūsų tautiečiai iš palengvo pripranta, aklimatizuojausi, nes privalo priprasti - reikálauja gyvenimas.

Pirmas pagrindinis ir svarbiausias tikslas kiekvieno iš mūsų apsigyvenusio šiam krašte buvo ir yra kiek galima greičiau "atsistoti ant kojų".

Tą užsibrėžtą tikslą įvykdyti imtasi visų galimų priemonių, nesigailint nei laiko nei sveikatos.

Pasibaigus sutarčiai, bei siek tiek susitvarkius savo medžiaginius reikalus mūsų tautiečiai kėlėsi - būrėsi į didesnius vienetus, kur rado prieinamesnes - palankesnes darbo bei gyvenimo sąlygas.

Krupštaus ir intensyvaus darbo rezultatai matomi. Po keletos metų, beveik visi gyvena savo gerai įsirengtuose ir susitvarkytuose nuosavuose namuose (vienai jau pilni savininkai, kiti eina prie to).

Patys džiaugiamės - gerėjame per tokį trumpą laiką pasiektais rezultatais, kad jau "stojame ant kojų", gerindami savo gyvenimą ir didindami savo materialines gerybes.

Viena pusė medalio labai graži, jau "stojame ant kojų", bet deja, kita medalio pusė to džiaugsmo norado, nes mūsų tautiniai, dvasiniai reikalai neina - nerutuliuojasi drauge tokiu pat mastu ir tempu kaip materialiniai. Dar pirmais metais kiek, lengvesne širdžia atsizadėdavome svaro, šilingo, tikslu paremti mūsų tautos laisvinimo darbą, bei susilpti į vargą patokusius mūsų tautiečius. Dabar jau šie reikalai nebėra mums aktuali - svarbus, pas daugeliį darosi ir nėverti bent kokio dėmesio.

Ne vien tik tai, bet ir mūsų tautiniai reikalai užmirštami. Lietuvėis ir lietuvių kalba yra vienas neatskiriamas kurinys.

Jei vienas iš jų yra atskiriamas, abu žūna. Lietuvėis be gimtosios kalbos praranda viską, kas yra lietuviška. Su dideliu liūdesiu bei širdgėla tenka konstatuoti, kad ir

šioj srity jau gana toli pažengėm (tik septyneri metai). Jau yra priaugančio lietuviško jaunimo, kuris nesistengia lietuviškai kalbėti, pagaliau ir pilnai nesusikalba savo gimtąją kalbą su savo tėvais, o šie pastarieji sąmoningai nekreipia į tai dėmesio.

Kiek šeimų rasime, kurios savo vaikus mokintų gimtosios kalbos? Ir jei dalis suaugusių dar kalba tarpusavy lietuviškai ir su savo vaikais, tai vien dėl to, kad nesusgeba išmokti vietinės kalbos. Tikrai nereikės dar septynerių metų kai sulauksime, kad savo gimtąją kalbą gėdysis vartoti.

Lietuviškos knygos, laikraščiai - spauda yra lietuvių kalbos išlaikytoja ir jos reikalų zadintoja.

Mūsų N.Z. Lietuvių bendruomenėj šis reikalas tiesiog apverkiančioj padėty.

Daug lietuviškų šeimų ne tik neišigija lietuviškos knygos, bei neužsiprenumeruoja lietuviško laikraščio, bet jo net neskaito, jei ir galėtų iš užsiprenumeruojančių gauti.

Praeitais metais paskelbtas spaudos vėjus, čia pažymėtus liūdnius faktus, patvirtina.

Būdavo nusiskandimų, kad neužsisakoma lietuviško laikraščio - spaudos, dėlto, kad sunku persiusti laikraščio leidėjams pinigus, šis reikalas skelbtam spaudos vėjui buvo lengvai išspręstas, nes buvo apsiimta persiusti pinigai. Deja ir čia tuo siūlomų patarNAVIMU niekas nepasinaudojo, nepareišė noro užsisakyti lietuviškos knygos, bei laikraščio. Pagaliau atsiranda gerų norų tautiečių, kurie stengiasi aprūpinti knygomis, net užneša į namus, pasiūlo. Bet ir čia ne kiekvienas su malonia veido šypsena sutinka spaudos platintoją. Tenka pažymėti, kad čia ne pinigų stoka, bet.....

Ziauriom gyvenimo sąlygom susidarius, buvome priversti savo kraštą apleisti ir pasirinkti kitą "tėvynę". Niekas negali ir neturi teisės nuneigti, kad čia apsigyvenę neturėtumėm taikintis prie šio krašto įstatymų, papročių, bei žmonių.

Turime ir privalome būti pavyzdiniais šio krašto piliečiais (vieni jau yra, o kiti būsime), kad ir tuo būdu nedaryti gėdos lietuvių tautai, neturime paneigti bei išsižadėti savo tėvų, protėvių kalbos, lietuviškos dvasios bei savo tautinių vertybių.

N.Z.L. B-nės REIKALAI

Prieš užbaigiant N.Z.L. B-nės savo kadenciją Krašto Valdyba (1954 - 1955m.) gruodžio mėn. 18 dieną persiuntė Revizijos Komisijai visus priklausančius dokumentus patikrinimui. Krašto Valdyba, gavusi (21 balandžio mėn.) dokumentus, tuojau sukviėtė savo paskutini V-bos posėdį 25-5-56m. kuriame susipažino su Rev. K-jos protokolu, bei buvo padaryta apyskaita atliktų darbų iki posėdžio dienai.

Atliktų darbų, čia nekartosime, nes V-bos atliekami darbai buvo skelbiami „N.Z. Lietuvy.“

Ištisai Revizijos K-jos akto taip pat neskelbsime, nes tai būtų kartojimas skaičių, kurie buvo paskelbti paskutiniam "N.Z. Lietuvy" nes skaičiai nepasikeitė.

Čia tik patikksime ištraukas iš Revizijos K-jos akto. Revizijos K-ja 1956m. balandžio mėn. 21d. padarė Krašto Valdybos kasos knygų bei dokumentų reviziją už 1954 ir 1955 metus.

Trukamų nerasta. Revizijos K-ja pažymėjo: "Peržiūrėjus B-nės narių solidarumo mokesčių bylą konstatuojama, kad šis reikalas stačiai apverktinėj padėty. Solidarumo mokesnį moka tik apie 1/3 B-nės narių, kiti sustoję mokėti. Kontrolės Komisija yra nuomonės, kad Krašto Valdyba pasitarusi su Apylinkės Valdybomis ir seniūnais išdirbtų konkretų planą bei taisykles, kaip ir kokių būdų prie šio klausimo prieiti, kad paveikus į B-nės narius nuo šios pareigos neatsisakyti."

Galutina išvada: Kontrolės Komisija patikrinusi N.Z.L. B-nės Krašto Valdybos veiklą - reikalų tvarkymą ir kt., konstatuoja, kad Kr. V-ba per šiuos du praėjusius metus, atsižvelgiant į nepalankias veikimo sąlygas, palyginamai yra n. veikus nemažus darbus šio krašto lietuvių bendruomenės ir bendrai lietuviybės naudai, už ką taria padėkos pareiškima."

(pas) B. Kuzma
Rev. K-jos Pirmininkas

Nariai: (pas) V. Skridulaitis
R. Raudonikis

Ta pačia proga Krašto Valdyba dėl pareikštos Rev. K-jos pastabos, kad labai mažai kas moka solidarumo mokesnį, prašo Apylinkių V-bas, Igaliojinius taip pat visus N.Z.L. B-nės narius šia rimta ir svarbia pastabą priimti ne vien tik demesin, bet ją vykdyti - mokėti solidarumo mokesnį. Kuriuo būdu ir kokiomis priemonėmis išrinkti minėtą mokesnį, paliekame apylinkių V-bų ir igaliojtinio iniciatyvai bei sumanumui.

Be to Krašto Valdyba maloniai prašo visų mūsų tautiečių malonaus ir darnaus bendradarbiavimo.

N.Z.L. B-nės VYRIAUSTIJŲ ORGANŲ SUDARYMO REIKALU

N.Z.L. B-nės Krašto Valdyba šiu metų pradžioj, užbaigus savo kadenciją (buvo išrenkta 1954m. sausio mėn. 4 dieną Krašto Tarybos suvažiavime Wellington'e) ir remiantis N.Z.L. B-nės statutu 26 ir 28 turejo sukviesti Krašto Tarybos atstovų suvažiavimą, naujai Krašto Valdybai, Revizijos Komisijai ir Garbės Teismui rinkti.

Tuo reikalu buvo susirasineta su Apylinkių V-bomis, Igaliotiniu, Revizijos K-ja ir Garbės Teismu. Visų pareikšta vienoda nuomonė, kad dėl lėšų stokos suvažiavimo nekviesti, o sekanciai kadencijai (1956 ir 1957m.) vyriausius organus rinkti korespondenciniu būdu.

Tuoju Krašto V-ba paruošė rinkimams praveisti taisykles, kurios buvo Krašto Tarybos narių patvirtintos.

Pastaba: Remiantis mūsų bendruomenės Statutu 19 ir 21 N.Z.L. B-nės Krašto Tarybą sudaro: apylinkių pirmininkai, apylinkių seniūnai, ir apylinkių visuotiniame susirinkime, slaptu balsavimu, išrinkti atstovai. Tuo būdu Krašto Tarybą sudaro vienuolika asmenų.

Tuo pat metu Krašto valdyba kreipėsi į Dunedin'o, Wellington'o apylinkės, prašant duoti sutikimą būti renkamais į Krašto Valdybą ir tuoju prisiųsti renkamų kandidatų sąrašą.

Iš abiejų vietovių gautas neigiamas atsakymas.

Kitos išeities neesant teko rūpintis sudaryti kandidatų sąrašą ir rinkti Krašto Valdybą iš Aucklandiškų.

Rinkimams praveisti Krašto Valdyba sudarė Komisiją: pirm. A. Mitkevičius ir nariai A. Medžiaušis ir C. Liutikas.

Vadovaujantis, Krašto Valdybos paruoštom ir Krašto Tarybos patvirtintomis rinkimams praveisti, taisyklėmis rinkimai buvo įvykdyti.

Prisiųstuose specialiuose vokuose balsavimo korteles atidarė ir balsus suskaičiavo speciali kviesta komisija: J. Pečiulaitis, V. Reinartas ir G. Procuta.

Iš vienuolikos Tarybos narių dešimts prisiuntė savo renkamus kandidatus.

Dauguma balsų išrinkti: (alf. tvarka)

<u>Krašto Valdybon</u>	<u>Revizijos K-jon</u>	<u>Garbės Teisman</u>
V. Grigaliūnas	G. Balčiūnas	B. Kuzma
C. Liutikas	F. Jarasius	A. Senatorskis
A. Mitkevičius	G. Makauskas	Vl. Skridulaitis
J. Paplauskas		
V. Procuta		
<u>Kandidatais:</u>	<u>Kandidatai:</u>	<u>Kandidatai:</u>
A. Medžiaušis	P. Ramučenąs	M. Spence-Gerdvilytė
J. Gaigalas	P. Narusevičius	St. Jurkenas

N.Z.L. B-nės Krašto Valdyba, reiškia padėką Krašto Tarybos nariams, Apylinkių Valdyboms, Igaliotiniams už malonų bendrabarbiavimą, pravedant N.Z.L. B-nės Vykdomųjų organų rinkimus.

Naujai išrinktoji 1956 ir 1957m. Krašto Valdyba pasiskirstė pareigomis sekanciai:

C. Liutikas	.....	Pirmininkas
A. Mitkevičius	.....	Pavduotojas
V. Grigaliūnas	.....	Kasininkas ir Tautos Fondo Igaliotinis
V. Procuta	.....	Kultūros ir meno Vadovas
J. Paplauskas	.....	Sekretorius

N.Z.L. B-nės Krašto V-bos antrasas:

C. Liutikas,
75 Burnley Tce.,
Mt. Albert,
AUCKLAND, N.Z.

Tautinis solidarumas yra aukščiausiaji tautinė dorybė. (Liet. Charta)

AUKŲ REIKALAI

Tarp tautinė padėtis šiandien staigiai keičiasi; statydama kasdien vis didesnius ir didesnius reikalavimus mūsų Tautos laisvinimo veiksmams.

Jie turi būti ypatingai budrūs įvairiose politinio gyvenimo srityse.

Tačiau kiekvienam aišku, be lėšų, kad ir geriausiai norai taip pat ir gražiausiai projektai nėra įgyvendinami.

Taigi, kam rūpi mūsų tautos laisvinimo reikalas, tas privalo suprasti būtinumą, nuolatos pagal savo išteklių remti mūsų Tautos vadovaujančius veiksmus, aukojant Tautos Fondui, kurio tikslas tiekti lėšas, kurios galintų organizuoti priemones, kad Lietuvos reikalai nebūtų pamiršti didžiojoje tarptautinėje politikoje ir, kad vykstančioje šaltoje kovoje, Lietuvos frontas būtų tinkamai aprūpintas ir sustiprintas.

Šitas reikalas nėra pavienių asmenų, grupės ar kurios vienos partijos reikalas tai yra visu mūsų, be pažiūrų skirtumo, gyvybinis reikalas, turėti finansiniai stiprų ir pajėgų Tautos Fondo.

Be to, turime prisidėti išlaikyti 16-to vasario lietuvišką gimnaziją Vokietijoje, paremti pasilikusius Europoje senelius, ligonius, invalidus, bei dėl vienokių ar kitokių priežasčių pakliuvusius asmenis, į sunkias gyvenimo sąlygas. Be to, neturime pamiršti ir tautinio solidarumo (nario) mokesčio.

Tautinio susipratimo ir lietuvių vienybės ženklai kiekvienas lietuvis moka nuolatinį solidarumo įnašą. (Liet. Charta)

Brangūs tautiečiai, būkime susipratę lietuviai ir savo garbingas pareigas atlikime visi sąžiningai nelaukdami paskirų prašymų ar raginimų.

Prasome moėti savo apylinkių kasininkams ar įgaliotiniams. Jei kuriems būtų sunkiau pasiekti apylinkės kasininką ar įgaliotinį, prašome pinigų siųsti tiesiog šiuo adresu: N.Z. Tautos Fondo Įgaliotiniui ir N.Z.L. B-nės Krašto Valdybos Kasininkui

V. Grigaliūnui,

360 Parnell Rd.,

Parnell,

AUCKLAND, C.4.

Praeitais metais surinkta ir pasiųsta Vokietijon £110.12.4. Šia auka sustiprinome Tautos gyvybinius reikalus ir suteikome džiaugsmą reikalingiems paramos tautiečiams.

Ta pačia proga Krašto Valdyba ir N.Z. Tautos Fondo Įgaliotinis reiškia širdingiausia padėką aukotojams, tikėdami, kad ir šiais metais visi be išimties surasime lėšų ir galimybes paaukoti.

N.Z.L. B-nės Krašto Valdyba ir
Tautos Fondo Įgaliotinis.

MŪSŲ AUKOS PASIEKĖ TIESIOGĖNE PASKIRTĖ

Gautas iš Lietuvos Raudonojo Kryžiaus (Vokietija (22 c) Bonn 1. Postfach) raštas - padėka už N.Z. lietuvių auką mūsų tautiečiams gyv. Vokietijoje, kurie yra nedarbingi - ligoniai.

Tame pačiame rašte nurodo asmenis, pažymi sveikatingumą ir sumą, kurią, iš mūsų aukų, jiems paskyrė. (Viso L.R.K. pasiuntė £12.10.0 t.y. DM 147; 42).

G. Kiošenei (89 metų, serganti) 10 DM., J. Remeikai (artritis, reuma, širdis), vaikas serga plaučių TBC, žmona ligota, 50 DM. H. Benderienė (65 metų, našlė, serga asthma, reuma ir tulžies liga) 30 DM. L. Kuršaityte - Bergersdorfenė (našlė su dviem vaikais 7 ir 9 metų, serga plaučių liga) 50 DM.

Taip pat gavo N.Z.L. B-nės Krašto V-ba padėkos laiškus iš G. Kiošienės ir J. Remeikos už skirtas čia pažymėtas sumas.

Čia patiekama vieno laiško ištrauka: "Didei Gerb. G. Kiošiene 89 metų amžiaus gyvenanti Vavel i/o .... prašo malonėti priimti jos padėką už per mūsų poną kunigą Veler jei perdota Dowana sumą 10 DM už ką labai labai pasidžiaugėm ir labai širdingai dekojami, taip ir jums velijam daug džiaugsmo, daug Zegnones daug pakajaus ....."

Viso geriausio (pas) G. Kiošiene.

Kiek panašių vargšų dar esama Vokietijoje, kuriems ir mažiausia parama, bei pareiktas nuoširdumas jų skurdų gyvenimą pradžiugina.

AUKOS

Auckland'as: Tautos Fondui.

V. C. Liutikas	£2/-/- ir £1/-/-	16-to Vasario gimnazijai
A. Procutienė	10/-	
G. Procuta	10/-	
V. Procuta	10/-	

Christchurch: Tautos Fondui.

A. Senatorskis	14/-
E. Senatorskiene	10/-
M. Senatorskytė-Page	10/-

Wellington'as: Raud. Kryžiu.

Iš loterijos	£2/6/-
Iš varžytinių	1/-/0
A. Alekna	1/-/0
R. Ciurlionis	1/5/-

MOTINOS DIENOS MINEJIMAS

Ir šiais metais Auckland'o apylinkės lietuvių V-ba suorganizavo Motinos Dienos minejimą.

Paskaitą, kurią skaitė šio minejimo proga p. M. Palubinskas, dėdame žemiau atskiru straipsniu.

Meniskai, labai gražiai ir jautriai p. P. Simkus padeklamavo George Dubamel - Balade apie kareivio mirtį.

Jaunimas papildė programą; D. Pečiulaitytė paskambino pianinu, E. Mitkeviciūtė ir E. Pinkutė pasakė eileraščius.

Po programos vaikai apdovanojo savo Mamytes gelių puokstelėmis.

Po minejimo įvyko Auckland'o apyl. lietuvių visuotinas narių susirinkimas. Atsiskaičius V-bos p. J. Zarembai, Valdybon buvo darinktas p. V. Procuta ir kandidatė p. V. Paplauskienė.

M O T I N A

Turbūt nėra žmogaus pasaulyje, kuris šio žodžio nežinotų, jo reikšmės nesuprastų. Net pirmas žodis, kūdikėlio, bandomas istarti lopselyje, dažniausiai būna - mama.

Nesvarbu, kokiam krašte ar kontinente, tas kūdikėlis gimsta, jis motinos - didžiausias džiaugsmas - laimė. Jis lygiai garbinamas šilkuose ar skuduruose įvyniotas. Apgriuvusioje lūnelėje, kur saulė vos prasiskverbia pro aprūksį langelį, ar Aliaskoje lediniame namely, ar karaliskuose rumuose, Jis yra glaudžiamas visuomet prie krutinės ir saugojamas kaip didžiausias turtas.

Koks nuostabus beržo lapo žalumas, koks saldus kvapas pražydusių alyvų pavasari, ir kokia nepalyginamai nuostabi motinos meilė; stipri, galinga, giliai įleidusi šaknis, nesunaikinama vargo, skurdo, nei nusivylimų, nepalaužiama net gyvenimo audrų.

Žmonės savyje turi daug gerų ir blogų ypatybių, bet tik motina viena, teturi tai ką mes vadiname motinos meile. Ir motina semiasi iš šio nesibaigiančio šaltinio jėgas, kantrybę, savo kūdikiui auginti. Ji gimdo ir auginą. Nesigaili ji nieko: sveikatos, pinigų, net kartais paskutini duonos kąsnį atiduoda, o jeigu reikėtų ir gyvybę mielai savo paaukotų, kad tik jos sūnus ar dukra išliktų sveiki, gyvi.

Koks laimingas gyvenimo laikas yra vaikystė, be jokių rūpesčių, vargų ir kiek žavių dalykų siame vaiko pasakų pasauly.

Kaip puldavai į glėbį mamai, grįždamas išse do takelių, o kai kartais sugriūdavai, ir užsigaudavai, kaip tave guosdavo, kaip glostydavo tavo šilkinis plaukus ir išbučiuodavo rasotus skruostus.

Kaip augalas, kuris reikalingas saulės spindulių ir oro, panašiai ir vaikas žydi ir bujoja, motinos svolnioj globoj ir priežiūroj. Jis yra mokomas atskirti pikta, gera, ir ruošiamas, kad, tikty šiame pasauly ir džiaugtųsi jo turtais, ir tvirtai zengtų gyvenimo keliu.

Bet pagaliau jisai suauga. Atsiveria platesnis akiratis ir žengia savystoviai gyvenimui. O kaip gi motina? Jina nesikeičia, jos meilė negešta. Tik veidas raukšlėmis apsitraukia ir rankos suvysta nuo darbo, vargo ar senatvės, bet širdis lieka tokia pat jos vaikui. Ji nori ir toliau juo rūpintis - globoti. Motina liūdi, kai vaikas ją palieka.

Ne visi mes čia turime savo motinas. Vienu pasiliko tėvynėj, kitą nežinome ar mirusios ar gyvos. Nežinome ar jų kapa puošia gėlės ar užžalusios velėnos. O ta, kuri su ašaromis išlydėjo mus į tolimą kelionę, kur dabar?

Gal ji tavęs laukia, tamsioj pirkelėje, gal prieblandoji kartais sėdi prie lango, o rankoje rožančius ir lūpos taria maldos žodžius. Mintys skrenda kur tai... ir liūdno akys ieško tavo veido, Nejaugi, nejaugi teks jai mirti tavęs dar kartą nepamačims.

O kaip tėvynė-motina? - ji liko išplėsta - užgrobita. Ar girių ošiančių slamejimas neprimina tau jos sunkaus alsavimo, ar Dubysos vandenys ašarų vagas? Ar pilių griuvėsiai, piliakalniai kryžiai, neprimena tau motinos raukšlių? Ji taip pat tavo motina. Po savo sparnu tave užaugino. Gyvenimo būdą, kalbą, papročius, laisvę tau iškepėjo, garbingą lietuvių vardą tau suteikė. Tavo Lietuva-Motina, mes visuomet minėsim ir būsi tu gyva per amžius mūsų širdyse.

O Tave, motule, Tavo dienoje, gal nevienas vaikas, rankoje laikydamas gėlių puckstelę ar mažą dovanėlę, pribėga prie tavęs ir sako: "Mamyte, štai aš nepamiršau tavęs šiandien, nepamiršau aš tavo vargo, nemigo naktų kol mane užauginai. Žinau, kad atsilyginti Tau niekad nepajėgsiu. Už meilę, už pasisventimą, išlietas ašaras - sakau tau ačiu."

Mes čia ją minėdami, nesvarbu kur ji bebūtų, Lietuvoje ar Sibiro tolybėse ar sėdinti čia šioje salėje, mes taip pat sakom -- ačiu.

M. Palubinskas.

Ž I N I O S

Dunedin'o apylinkės V-ba sudaro:

pirm. Br. Kuzma
kasin. St. Jurkėnas
sekr. V. Skridulaitis

Priėmusieji NZelandijos pilietybę:

p.p. Butku, Skridulaičių, Siuipiu, Svilainių, Vyčių ir Gerdvilionė šeimos.

Vasario 16d. minėjimas buvo surengtas miesto salės patalpose. A. Butkus ta proga pasidalino keleta tremtiniams lietuviams aktualiomis mintimis, jaunimas padeklamavo eilėraščių bei padainavo liaudies dainų. Po oficialiosios minėjimo dalies sekė bendros vaisės su alūčiu, dainomis ir aktualijomis. Ta proga surinkta aukų Vasario 16-tai Gimnazijai.

p. Stirbiai nusipirko prie pat Dunedin'o apie 5 akru ūkį (North East Valley). Savo senąjį namą pardavė ir jau persikėlė į savo "dvarą". Jo ūkis visai arti miesto. Atrodo, kad p. Stirbių ūkis savo lietuviška dvasia patrauks Dunedin'o lietuvių koloniją savaitgaliais gegužinėms, pobūviams bei lietuviškam pabendravimui.

P. Svilainiai persikraustė į naujai pirktą namą Dunedin'o užmiestyje. Senąją gyvenvietę p. Svilainis gražiai aptvarė ir atnaujino ir atidavė pardavimui.

P. Raudonikis žengia pirmyn savo garaže biznyje.

P. Butkus skaitė Invercargill'io ir Gore's rotaričių klubams paskaitas tema "lietuvis tremtinys N. Zelandijoje".

P. Butkienė skaitė keleta paskaitų apie Lietuvą, jos praeitį, bolševikmetį, lietuvių liaudies meną, papročius. Zelandiečiai ypač domisi bolševik-

1946m. svedu vyriaušyba isdave 126 asmenų; polisevikams, dauguma pabal-
trečių. Devynių Lietuvių tarpe buvo J. Jancys.

V. P. Jancys traukdamas! nuo poliseviku pateko Liepajut ir is ten pabego
Svedijon.

atvyko N.Z. ir apsigyveno Linedine.
P. J. Jancio selma; zmona su dviem vaikais dirnuoju D.P. transportu

1 Naujaja Zelandija P. J. Jancys.
rugsejo 27 diena, vakare oristai atskrido is Vokietijos, per Australija,

SIBIRI

AVYKO NZELANDIJON LIETUVIS ISBUVS DESIMT METU

Naujios Zelandijos pi Lietybė prieme:
P. Cibulskis, Pablanski selmos ir P. J. Zaremba.

sektorius P. V. Procuta

kasi-kas P. V. Zinskis

dirn-kas P. J. Peginaitis

Aukland'o apylinkes V-ba anaro:

parodyt sirdinguma persikelus is Palmerston North 4 Wellington's.
P. Kullikauskas nostirdziat dekoja P. P. Bikams uz priemi gyventi bei

Padeka P. P. Bikams - Wellington'e.

P. B. Urinskis dirko namu.

suteikti didesne suma pinigų biznui pradeti.
Wellington'o liet. visuotinis susirinkimas nutare: po metu sudeti -

razma.
Wellington'o apylinkes senjinas P. P. Gerasas, pavadnotojas P. K.

Krasto Valdyba linki Grazaus Gyventu.

P. K. Razma vede lenkaitę.

P. V. Berzinskis vede lenkaitę.

gino St., Palmerston North.

P. P. Varkalaitis gyv. Palmerston North. Pasistate nauja namu 566 rua-

Wellington'as:

dar jautia suzeldimo pasekmes.

stakimo autobuso buvo nuvertas ir su galios suzeldimu be samones buvo
daktaro ugebentis namo. Teko kaiturti laiką isgulėti lovoje ir dabar

P. A. Senatorskis s.m. Liepos men. 2d. perėjant gate, mieste susi-
P. P. Oveinikovai sulaike dukrytes. Krasto Valdyba linki svekatos.

tyje gyvi nameli.

ku. Kas namu dar neturi, tai pinigų deda į banką, tikslu netolimoje atei-
Christchurch Lietuviai gyvena įprastu gyvenimu, dirba ir uzdirbtus

Christchurch:

- namu, dirko kiti, didesni. Taip pat isstije automobili.

P. Stupiatas pries kiek laiko pardave pirmaja nuosavybe N. Zelandijoje
monstravo kaip daromi noliniai puodai ant puodziaus rato.

Joms austi stakloms bei keramikos dirbiniu. Taip pat parodos metu da-
nizacijos surengtoje paradoje buvo issactausi savo tautines juostas su

su savo keramikus darbais. Southland'o gimtmeiciui pamineti motery orga-
mecho patyrimais. Taip pat dalyvavo meci nei meno parodoj Invercargill ly

Siaurės Rusijoje (Sverdlovske) p. Jančys buvo laikomas koncentracijos stovykloje. Ten išbuvo virš 10 metų. Šiais metais vasario mėn. pradžioje pasisekė tarpe vokiečių grįžti Vokietijon, iš ten dabar grįžta į šeimą.

P. Jančiui atvykus iš aredromo pasitiko kėletas lietuvių. Buvo pasveikintas N.Z. Krašto Valdybės vardu, palinkėta sveikatos ir gero gyvenimo. Trumpai pasakė, "kad per tą laiką teko daug pergyventi ir matyti."

Auckland'e pernakvojęs, orlaiviu išvyko per Wellington'ą į Dunedin'ą.

Auckland'e globojo p. Procutų šeimą.

p. Pečiulaičiai pirko namą 17 Kavaha St., Remuera.

p. Gerulaičių šeima iš Gisbourn'o persikėlė į Auckland'ą. Pirko namą 79 Sussex St., Grey Lynn.

Iš Skotijos (Glazgo) į Auckland'ą atvyko p. Intų šeima. Apsigyveno - Golden Sunset Vineyards, Sturges Rd., Henderson.
- Iš viso apie 1000 lietuvių buvo išvežta iš Lietuvos.
Musų artima inf. biuletenu bendradarbi p. M. Dabruskaitė pradėjo dirbti Valstybinio Turizmo įstaigoje.

p.p. Butkai - Auckland'e.

p. A. Butkus tarnybos reikalais buvo atvykęs su Ponia į Auckland'ą. Auckland'e išbuvo keletą dienų. Aplankė pasimatė su drauge atvykusiais lietuviais pirmuoju D.P. transportu į N.Z.

Septynerių metų atvykimo proga į N.Z. pirmojo lietuvių transporto, Auckland'o apylinkės Valdyba suruošė St. Potriko parapijos salėje šeimynišką pobuvį. Gėnant kavutę, bei gurkšnuojant alutį, šokant jaunimui bei senimui, kelios valandos praėjo greitai.

Padėka už knygas.

Už pasiūstas lietuvių knygas anglų kalba Auckland'o, Wellington'o, Christchurch'o ir Dunedin'o Centr. bibliotekoms bei N.Z. Universitetui N.Z. L. B-nės Krašto Valdyba gavo padėkos raštus iš tų įstaigų, administracijos.

Bolševikų vadams lankantis Anglijoje, N.Z.L. B-nės vardu buvo pasiūsta telegrama Anglijos Ministeriui p-kui p. A. Edenui, kad pareikalautų okupantų gražinti Nepriklausomybę Lietuvai.

Subuvimas.

8-to rugsėjo šventės proga Auckland'o lietuvių b-nės Valdyba suorganizavo balių.

Ponios paruošė savo gaminių - skanius sumuštinis, bei pyragaičius. Buvo prarastas gėlių ir balionų šokis. Svečių tarpe, be saviškių dalyvavo ir svetimų. Gaila, kad jau keletą šeimų išsiskiria iš b-nės tarpo ir nesuranda laiko nei noro praleisti keletą valandų savųjų tarpe.

Šokiams griežė orkestras, protarpiais buvo duodama lietuviškų šokių muzika. Balius praėjo jaukioje nuotaikoje.

Paieškomas Apolinaras Astachavičius, gyvenęs Vilniuje ir iš ten 1944m. vokiečių prievarta išvežtas.

1946 metais balandžio mėn. jisai gyveno lietuvių lageryje Soest ir Greven b/Munster, Germany, Anglų zonoje. Iš Vokietijos 1947 metais jisai išvyko į Angliją.

Jo motina liūdi kenčia ir nori sužinoti apie jį.

Ieškomasis arba žinantieji ką nors apie jį prašom rašyti šiuo adresu:

Mr. Kazimieras Šilinis,
1366 East 66 St.,
Cleveland 3, Ohio, U.S.A.

J.A.V. išleista antroji laida VI. Augustino foto nuotraukų albumo, "Lithuania". Tenka džiaugtis, kad jau sulaukėme tikrai gražiai išleisto albumo.